

Biriktirilmiş Sevdalar

— ebru çimen · 11 Nisan 2019

Korkak ve savunmasız şüphelerime,
Arka çıkan,dert ortağı olan,
ömrümün berzah makamında
sürekli vurgun yemiş,
taraçalar arkasında,
merdümگیر bir kişilik var..

kalabalığın etrafında,
kimsesizliğimin alın yazısı,
gözlerimden okunuyor.
kan revan içinde yüreğim,
desenler çizerken boşluğa,
en hakiki mücadelesini vermiş
nasihatlar benliğimi ayakta
alkışlıyor

sanki sessiz bir vaha,
bir adım ilerisi bilinmez dik yokuş,
hastalanmış ruhum
acılara göğüs gererken,
tek tesellisi kalır ellerinde,
umudunu yaslayabileceği
dayanacak bir omuz ister

bir vakit, ketumlaşmış zamana,
suskunluğumun ezeli,
müdahalesi ile karşılaştım
Görmesinler acılarımı..
kimse sormasın, biliyorum..

kanatırlar,yorarlar ve...
gidenler arasında,
bir telaştır valizini toplamak..
der şair..

gelmenin nedenleri yok muydu
sanki gitmelerin de
bedeli olmadı mı?
nerde,ne zaman,nasıl da
sevdi seni kaç yürek değdi
ruhunun çıkmaz tünellerinde...
ikiside yolun başında değil miydi?

aslında bu kısır döngünün
kazananı kimdi?
bu yalnızlığın dietini kim ödedi?

asla bilemeyecekler çekingen,
ürkek bakışlarım
ardından güveni
kırılmış,sarsılmış
yerden yere vurulmuş,

meftun özlemlerden,
içimde biriktirilmiş
sevdaları, kendime
kalkan yaparken gurbetten,
belkide çoktan ayrılmıştım,
kendimden, yada...
uzaklaşmıştım bu şehirden....